

De Geest versus De Letter

Bron: <http://wayoflife.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Herziene Statenvertaling
Vertaling door M.V. Update 21-5-2020 (HSV)

“Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend” - 2 Korinthiërs 3: 6.

Volgens de oecumenische menigte leert dit vers dat gelovigen niet verplicht zijn aandacht te schenken aan de letter of de details van Gods Woord en de letterlijke betekenis van de Schrift, omdat zo'n positie doodt. Van belang is de “geest” van de Schrift, zeggen zij, verwijzend naar een losse, tolerante positie. Zij gebruiken dit vers om hun filosofie te verdedigen dat wij niet al te strikt moeten zijn over leer en praktijk.

Maar in feite heeft 2 Korinthiërs 3 niets van doen met Schriftinterpretatie. Het vers geeft geen steun aan het idee dat de details van de Bijbel *niet* ernstig zouden moeten genomen worden.

In deze passage toont Paulus het dramatische contrast tussen de Mozeswet en het nieuwtestamentische geloof, tussen het Oude Verbond en het Nieuwe. Hij spreekt over de wet die “in stenen gegrift” was (vers 7). Dat is duidelijk de Mozeswet, die gegeven werd op de berg Sinaï (Exodus 31:18). Dat Oude Verbond was de “bediening van de dood” (vers 7) en de “bediening van de verdoemenis” (vers 9) omdat ze volmaakte gehoorzaamheid eiste van zondige mensen die niet in staat waren om die na te komen, en ze vroeg de dood voor elke overtreding (Galaten 3:10-12). Het doel van de Mozeswet was niet te redden maar om hen hun zondige, verloren toestand te laten zien voor een heilige God, en ze wijst de weg naar Christus, de Verlosser. Vergelijk Romeinen 3:19-24 en Galaten 3:24-26.

Wanneer Paulus zegt dat wij “dienaars van het nieuwe verbond, niet van de letter” zijn, dan zegt hij dat wij niet het Oude Verbond prediken maar het Nieuwe. Wanneer hij zegt: “want de letter doodt, maar de Geest maakt levend”, dan zegt hij dat het Oude Verbond doodt, maar de Geest van Christus, door het Nieuwe Verbond, geeft leven. Hij zegt niet dat de letter of de details van het Nieuwe Testament niet moeten gerespecteerd worden en dat gelovigen zich in vrijheid kunnen houden aan de “geest” in plaats van aan de “letter”. Zo'n interpretatie is tegengesteld aan de onmiddellijke context van de passage, maar ook aan de bredere context van de rest van het Nieuwe Testament. Elders leerde Paulus de gelovigen om de nieuwtestamentische geboden “onbevlekt en onberispelijk in acht te nemen, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus” (1 Timotheüs 6:14), en zelfs de instructies over haarlengte en het Avondmaal in acht te nemen zoals ons werd overgeleverd (1 Korinthiërs 11:2vv). Hij leerde ook “niet deel te nemen aan de onvruchtbare werken van de duisternis” (Efeziërs 5:11). Dit is duidelijk een erg, heel erg strikte leer van afscheiding.

In 2 Korinthiërs 3 weerlegde Paulus de leer van de Judaïsten die de genade van Christus wilden vermengen met de Mozeswet. Vergelijk Handelingen 15 en Galaten 1:6-9; 2:16-21; 3:1-3, 19-26.